

ἄρκους γούτας ὀφειμένη.
 ἔτ' ῥαντίτεις ἔρμπε Παιώνια
 Βιγκινιάννα Σερπεντάρια.
 Μίσησε ἔτ' φάντ' ἐλεκτουάρια
 ἐδῶ εἶναι δῶ ῥιτζέταις
 ἢ τὴν μία ἢ τὴν ἄλλη
 πὲς τοῦ ῥήγα νὰ τὴ βγάλη
 Πέστο ἀπόνομά μου μάτια.
 καὶ ὅτι ἀγρίλωνα τὰ μάτια
 εὐθὺς ἐρύγαν οἱ γιατροὶ
 σαστισμένοι καὶ κουτοί.
 "Ολοὶ τοὺς στὸ πρόσωπόν τους
 καὶ ἐκάναν τὸ σταυρόν τους.
 Καὶ ὁ "Ροῖδης θυμωμένος
 καὶ ἀπὸ δόξα μεθυσμένος
 Κοκκινίζει σὰν τὸ Γάλλο
 Καὶ φουνιάζει δὲν θέλω ἄλλο.
 Εἶναι ἐκεῖ ὁ ποῦ τζοὶ σιασιζουνε
 καὶ μ' ἐμὲ δὲν τζαμπονιζουνε
 δὲν μοῦ δίνουνε ἐμπόδιο.
 Μὰ πεθαίνει; κατευόδιο;
 μὰ πὲρ ἄλτρο ἰν κοναλουζιόν
 ἔμπι λά σοντισφατζιόν
 Νὰ τζοῦ κάμω μία ῥιτζέττα
 ποῦ δὲν εἶναι γιὰ σεκέτα
 Νόστιμη τὴν ἐφορμάρισα
 ἐγὼ τζοὶ ἐδισκαπριτζιάρια. (*)

ΣΥΝΟΛΟΣ

τῆς

Ῥωσικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας.

Τὴν 40 Ὀκτωβρίου τοῦ λήξαντος 1862 ἔτους ἡ ἐν Πετροπόλει Αὐτοκρατορικὴ Ῥωσικὴ Γεωγραφικὴ Ἑταιρεία συνήλθε πρῶτην ἤδη φορὰν ἐν τῷ κατὰ τὴν γέφυραν Τσίρνισκιβ νέω αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰπουργεῖου τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καταστήματι. Παρῆσαν δὲ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου ναύαρχου, Κυρίου Θ. Π. Λίτκε 140 μέλη, ἐν οἷς καὶ ὁ διευθύνων τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Α. Β. Γολόβνην, ὁ βοηθὸς τοῦ προέδρου Ε. Π. Κοβαλέβσκη, καὶ ἄλλοι. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀλλοδαπῶν παρῆν καὶ ὁ ἐκ Τουρίνου Καθηγητὴς Κάμιλλος Φερράτης, ἄρτι ἐκ Περσίας ἐπανελθὼν. (*)

Ὁ ἀναπληρὼν χρέη γραμματέως βαρὼν Θ. Ρ. Ὀστεν-Σάκεν, ἀνέφερε περὶ τῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας συνόδου προσνεχθέντων δώρων.

(*) Ἐτυπώθη ἐξ ἀνεκδότου χειρογράφου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γ. Χρυσοβέργη.

(*) Ὁ Κ. Φερράτης, ἐκ τῶν πεφωτισμένων ἀνδρῶν, τῶν συνοδευσάντων τὴν πρεσβείαν τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου, ἐξέτελεσε τὴν ἐπὶ τοῦ Δεμαδελῶ ἀνάβασιν, καὶ ἐπέτυχε νὰ κάμῃ λίαν ἐπιτυχεῖς παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τούτου. Μετὰ πλείστης δ' ἔσσης εὐγενείας ὑπεσχέθη νὰ διακοινώσῃ τῇ Ἑταιρίᾳ τὸ ἐξαγόμενον τῶν παρατηρήσεών του.

Ὁ ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν συνταγματάρχης Βουδογόσκη, ἐπεμψε τῇ Ἑταιρίᾳ Γεωγραφικὸν χάρτην τῶν ἀπὸ τῆς ἡμικῆς Χίλκας μέχρι Κορέας πρὸς τὴν Κίταν Ῥωσικῶν συνόρων. Ὁ χάρτης αὗτος συνετάχθη ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ συνταγματάρχου Βουδογόσκη, ἐν τῷ ἐν Ἱρκουτίᾳ (Ἱρκούτσκι ῥωσ.) γενικῷ ἐπιτελείῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γεωγραφικῶν καταμετρήσεων, καὶ παρατηρήσεων, ἃς ἐξέτελεσεν ἡ διὰ τὴν ὁροθεσίαν τῆς Οὐσουριεῖου χώρας σταλεῖσα τῷ 1861 ἐπιτροπὴ. Περὶ τοῦ χάρτου τούτου ἀναφέρων ὁ ἐκπληρὼν χρέη γραμματέως διακοινώσε καὶ περιέργους τινὰς περὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης εἰδήσεις, καὶ τῶν μετὰ τῶν Κορεΐτῶν σχέσεων τῆς.

Ὁ τελευταῖος ὁροθετικὸς πάσσαλος ἐστήθη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Τυμένη (Τιούμεν ῥ.) κατέναντι τῆς Κορεΐκῆς πόλεως Μπιάνι—Λιάνι—Ἰζί—Ἰσέρι. Ἀφικομένης τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέναντι τῆς πόλεως ταύτης, καὶ σκηνωσάσης ἐνταῦθα, ἐξῆλθον ὅλοι οἱ κάτοικοι, καὶ συνέβρευσαν ἐπὶ τῆς ἀντίπεραν ὄχθης, καὶ τῶν τῆς Κορέας δημοσίων ὑπαλλήλων τινὲς διέπλευσαν ἐπὶ λέμβου πρὸς τὸ Ῥωσικὸν μέρος, ὅπως μάθωσι τίνες οἱ ἐλθόντες, καὶ ποῖον τὸ αἶτιον τῆς ἀφίξεώς των. Δοθέν δὲ τότε αὐτοῖς εἰς ἀνάγνωσιν τὸ Κινεζικὸν κείμενον τῆς τελευταίας συνθήκης, ἀνέγνωσαν μὲν, ἀλλ' ἀπένευσαν νὰ τὸ λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν, ὁμολογήσαντες, ὅτι παντελῶς ἠγνόουν τοὺς μεταξὺ Ῥωσικῆς καὶ Κινεζικῆς κυβερνήσεως συνομολογηθέντας ὅρους. Ἄλλως τε ἡ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν συμπεριφορὰ τῶν Κορεΐτῶν ὑπῆρξεν ἐκ τῶν μάλα φιλοφρόνων, οἵτινες καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν προτεκάλεσαν τοὺς Ῥώσους. Ἡ Κορέα μέχρι τοῦδε ὑπῆρχε δι' ἡμᾶς χώρα πάντῃ ἀγνωστος. Περὶ τῆς, κατὰ τὸ μέγεθος μείζονος τῆς Ἰταλίας, χερσονήσου ταύτης εἰδήσεις περιέχονται ἐν πλείστασι σελίσιν « τῆς τοῦ Ρίττερ Γεωγραφίας. » Ἄς ἐλπίσωμεν ἤδη, ὅτι αἱ μετὰ τῶν Κορεΐτῶν φιλικαὶ σχέσεις τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως θέλουσιν ὁσονούπω ἐπιφέρει τὴν ἐγγυτέραν ἐξακρίβωσιν χώρας, κεκτημένης ἕνεκα τῆς θέσεώς της πολὺ τὸ γεωγραφικὸν ἐνδιαφέρον.

Ὁ ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν, λοχαγὸς Τούρμπην, συμμετασχὼν τῆς Οὐσουριεῖου Ἐπιτροπῆς τοῦ 1861, ἐπεμψε τῇ Ἑταιρίᾳ ἑνὶ δαίγματι τῆς διασήμευ ῥίζης ζένι—σιένι (Panax Schinseng Nees), ἣν οἱ Κινέζοι λογίζονται μὲν ὡς πανάκειαν, ἀγοράζουσι δὲ ἀντὶ διπλασίου βάρους χρυσοῦ. Διακοινώσε δὲ συνάμα ὁ λοχαγὸς Τούρμπην καὶ τινὰς ἀξίας λόγου εἰδήσεις περὶ προληπτικῶν τινῶν τελετῶν, ἃς οἱ Κινέζοι τελοῦσι κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῆς ῥίζης ζένι—σιένι.

Παρ' ἄλλου, τὰ μάλα δραστηρίου καὶ διακεκρι-

μένου μέλους τῆς Ἑταιρίας, τοῦ τῶν ἐπιτελῶν λοχαγοῦ Βενιούκωβ, τὰ νῦν ἐν Καυκάσῳ τὰς διατριβὰς ποιουμένου, ἐλήφθη χειρόγραφος γεωγραφικὸς χάρτης τοῦ μεταξὺ τῶν ποταμῶν Κουβά, καὶ Λευκοῦ (Μπέλαλας) κειμένου διαστήματος, συντεθείς παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐξ ἰδίων ἐν μέρει παρατηρήσεων. Ἐν τῷ σχεδιογραφῆματι τοῦ χάρτου τούτου ὑπ' ὧν ἰδίως εἶχε νὰ ὑποδείξῃ αὐτὸ τοῦτο, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ἀνάγλυφον (relief) τῆς ἀγρίας ταύτης χώρας, ἀφ' ἧν λευκὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου εἰσέτι δὲν ἐγένοντο τοπογραφικαὶ παρατηρήσεις, σημειῶν ὅλα τὰ ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ὑπὸ Ῥώσων κατοικημένα μέρη, ὡς καὶ τὰ μᾶλλον ἄξια λόγου τῶν Ἰθαγενῶν χωρίων (Αἰούλ), διαδηλῶν τὴν μεταξὺ τῶν διαφορῶν σταθμῶν ἀπόστασιν εἰς βέρστια, καὶ δεικνύων τὰς ἐπ' ἐσχάτων γενομένας τῶν ὄρειων φυλῶν μετακινήσεις.

Περὶ τοῦ ἀναγλύφου, τοῦ πολλὰς τὰς ιδιότητας φέροντος χώρου τούτου, ὁ λοχαγὸς Βενιούκωβ γράφει πρὸς τοὺς ἄλλους.

« Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐνταῦθα ὄρεων εἶναι ἀρκούντως ἰδιόρρυθμος. Ἡ σκηνή μου εὐρίσκεται ἤδη εἰς τοὺς πρόποδας ὑψηλῶν βράχων, ἀποτελούντων γυμνά, ἀπότομα, καὶ τιτανώδη ὁμαλὰ τμήματα, ἐπερειδόμενα ἐπὶ τοῦ χρυσαλλώδους ἄξονος τοῦ Καυκάσου. Εἰσὶ δὲ τὸ πλεῖστον ὁλοσχερῶς κάθετοι, ὥστε περὶ αὐτῶν ἀδύνατον ἄλλως νὰ λάβῃ τις ἰδέαν, εἰμὴ διὰ τῆς διαχωράξεως τῆς κατατομῆς (profil) τῶν ὄρεων. Καὶ ἐν μὲν τοῖς μέχρι τοῦδε γεωγραφικοῖς χάρταις τοῦ Καυκάσου, οὐδαμοῦ τὸ τοιοῦτον δηλοῦται, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι λίαν διακεκριμένον. Ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ Ἐλδορουσίου ὄρους καὶ, μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ Λευκοῦ ποταμοῦ, οἱ τιτανώδεις βράχοι, καθέτως καταρχόμενοι πρὸς μεσημβρίαν, ἐκτείνονται ἀπὸ Ν. Α. πρὸς Β. Δ., σχεδὸν εὐθείᾳ γραμμῇ. Ὅλοι δὲ οἱ ἐνταῦθα ποταμοὶ διαρρέουσι μεταξὺ αὐτῶν διὰ βαθέων φαράγγων, ὡς ἐν τῷ Δαριάλ. Ὁ λευκὸς ποταμὸς, παραδείγματος χάριν, ἄνω τῆς Λιθίνης Γεφύρας (Κάμεννιη Μῆστ), διασχίζει τὸν τιτανώδη ἀπόκρημνον βράχον εἰς ἑκτασιν πέντε καὶ ἡμίσεως βερστίων (ἰσαριθμῶν περίπου χιλιόμετρων). Ἀμέσως δὲ ἐν τῇ Λιθίνῃ Γεφύρᾳ ἅπας ὁ ὄγκος τῶν ὑδάτων αὐτοῦ καταρρέει, σχηματίζων στενὸν τριῶν καὶ ἡμίσεος ἀρσινίων (2 1/4 περίπου μέτρων) πλάτος ἔχοντα διάδρομον. Οἱ δὲ τὸν διάδρομον τοῦτον συνιστῶντες κάθετοι βράχοι ἔχουσιν ὕψος 15 ἢ 18 σαζενῶν (32 ἢ 38 περίπου μέτρων), οὕτως, ὥστε τὸ ἄνω μύλις 3 ἀρσινίων (2 μέτρων) πλάτος ἔχον, βάρανθρον καθίσταται σχεδὸν σκοτεινόν. Ὡς δὲ βέρστια πρὸς μεσημβρίαν οἱ βράχοι οὗτοι ὑψοῦνται ἤδη μέχρι 4700 ποδῶν ὑπεράνω τοῦ ποταμοῦ. Ὁ Μωαμῆθ-Ἀμὴν κατεκρήμνιζεν ἀπὸ τῆς

Λιθίνης Γεφύρας τοὺς εἰς θάνατον καταδικαζομένους. Τὰ νῦν τὸ κριτήριον αὐτοῦ (μετρημένον) μετ' αὐτῶν τῶν ἐκ τῶν ἐπίπλων λειψάνων, καὶ τῶν διὰ τοὺς δεσμώτας ξυλίνων πεδῶν μετεβλήθησαν εἰς ξυλεῖαν, ἢ χρησιμεύουσι πρὸς οἰκοδομὴν ἐργαστηρίων τροχαλιῶν. »

Ὁ ἐκ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν ἀλλοδαπὸς Ἐνίτολερ ἀναγγέλλει τῇ Ἑταιρίᾳ, ὅτι ὁ δεύτερος τόμος τοῦ περὶ Ῥωσσίας « L' Empire des Tzars » ὀγκώδους συγγράμματός του ἤχθη εἰς πέρας. Ἡ Ἑταιρία δὲν παρέλαβε μὲν εἰσέτι τὰ ἀντίτυπα τῆς βίβλου ταύτης, καὶ τοὶ σταλέντα ἤδη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ἀλλ' ἐκ τῶν παραληφθέντων ἰδιαιτέρων φύλλων, καὶ ἰδίως τοῦ λεπτομεροῦς ἀλφαριθμητικοῦ πίνακος, δυνατὸν νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι ὁ τόμος οὗτος συνέστησε τὰ μᾶλλον ἄξια λόγου, καὶ ὠφέλιμον, ἐκπόνησιν τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος ἀφιέρωται εἰς τὴν ἐθνογραφικὴν τῶν τὴν Ῥωσίαν οἰκούντων ἐθνῶν περιγραφὴν. Ὁ συγγραφεὺς, δὴλον γίνεται ὅτι, οὐδὲ κόπων ἐφείσθη, οὔτε δαπάνης, ὥπως καταστήσῃ τὸ σύγγραμμά του ὅσον ἐνεστί, πληρέστερον καὶ σύγχρονον.

Ἡ ἐν Βρυξέλλαις Γεωγραφικὴ Ἀκαδημία τοῦ Φανδερ-Μάλλεν, ἐπέστειλε νέους τινὰς λίαν περιέργους γεωγραφικοὺς χάρτας τοῦ Βελγίου ἐκ τῶν παρ' αὐτῆς ἐκδιδόμενων, ἐν οἷς ἄξιός ἰδίως λόγου εἶναι ὁ μέγας Ἀρχαιολογικὸς τοῦ Βελγίου χάρτης, (Carte archéologique, ecclésiastique, et nobiliaire de la Belgique, εἰς 4 φυλ.) παρουσιάζων λίαν ἀξιόθεατον πίνακα τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν ἐν Βελγίῳ γενομένων ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, καὶ ἀνακαλύψεων.

Ἀπολούθως ὁ ἀναπληρῶν χρεὴ γραμματέως ἀνέγνω ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους πρακτικῶν τῆς Ἑταιρίας.

Ἀποστολὴ ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς διερεύνησιν τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης.—Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Βερ ἀπελθὼν ἐντολῇ τῆς Ἑταιρίας κατὰ Μάιον μῆνα ἐπανῆλθεν ἤδη εἰς Πετρούπολιν. Κατὰ τὴν ἐν τοῖς παραλίαις τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης διημέρευσίν της, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπωφελήθη διηνεκῶς ἐκ τῶν λίαν προθύμων συμπράξεων τῶν ἐγγωρίων ἀρχῶν, καὶ ἰδίως τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ τοῦ λιμένος τοῦ Νικολαϊέβου, ἀντιναυάρχου Γλάζεναπ.

Διανύσασα δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν Ταχανρόγω ὁλόκληρον μῆνα, ἐποιήσατο ἐκεῖθεν διαφορὰς ἐκδρομὰς εἰς Ροστόβιον, Νέαν Κιρκασίαν, (Νοβοτσερκάσκη Ῥωσ.), Ἀζόφιον, καὶ τοὺς περίξ Κοζακικοὺς σταθμούς.

Διερευνήσασα δὲ ἔλιν τὴν ἀρκτικὴν, καὶ μέρος τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης, ὡς καὶ τὴν Σασηπιάν θάλασσαν ἡ Ἐπιτροπὴ μετέβη εἰς Κέρτσιον, ἐπισκέφθη τὸν πορθμὸν, τὴν χερσόνησον

Ταμάν, μέχρι Τεμρίουκ, καὶ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Κριμαίας, μέχρι τῶν ἀλυσκῶν τοῦ Τσοκράκ.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Βέρ γενόμεναι ἐξερευνήσεις ἐπεκύρωσαν πληρέστατα τὸ φρόνημα τῆς γεωγραφικῆς Ἑταιρίας, καὶ τῆς τῶν ἐπιστημῶν Ἀκαδημίας περὶ τῶν αἰτίων τοῦ ἄεθου τῶν ὑδάτων τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης. Τὸ βάθος τῆς στενῆς διόδου (Chenal) ἀπὸ τῆς τελευταίας, καὶ μόνης ἀληθοῦς καταμετρήσεως, τῆς ἐν τῷ τοῦ Μαγγανάρη γεωγραφικῷ χάρτῃ δηλουμένης, οὐδεμίαν ὑπέστη ἀλλοίωσιν. Περὶ δὲ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν χυνομένου ἔρματος, ὡς πρὸς τὴν μεταβολὴν τοῦ βάθους αὐτῆς, ὁ ἀκαδημαϊκὸς Βέρ ἔγραψε πρὸς τοὺς ἄλλοις πρὸς τὸν κ. ἀντιπρόεδρον τὰ ἑξῆς. « Οἱ μετὰ τοῦ ἔρματος ριπτόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν λίθοι σωρεύονται ἀναμφισβότως ἐπὶ τῆς ἰλῦς, καὶ μετ' αὐτῆς ἐκλείπουσι. Πλέοντες παρὰ τὰ ἐν τῷ ὄρμῳ τοῦ Ταγανρόγου ἠγυροβυλῆμένα πλοῖα, ἀνελκύομεν πολλοῦ ἀπὸ τοῦ πυθμένος πηλὸν δι' ἀρίστου μηχανικοῦ ἐργαλείου, παρσκευασμένου ἐν τῷ Ἰδρυγραφικῷ Τμήματι, πλὴν οὐδέποτε εὗρομεν ἐν αὐτῷ λίθους. »

Αἱ περὶ τῆς ποσότητος ἐκείνης τῶν σκληρῶν οὐσιῶν, τῶν ἀπὸ τῆς παραλίας καταφερομένων εἰς τὴν θάλασσαν. Κατ' ἔτος, τὰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς μεταξὺ βυθίων φερόμενα, διασχιζουσὴν τὴν τιτανώδη πεδιάδα, καταρρέοντα ὑδάτα ἀποσπῶσι, καὶ φέρουσι μετ' ἐκτῶν σωρὸν λίθων, ὧν οἱ μὲν μένουσιν ἐν τῷ ἀπαλῷ πυθμένι, ἄλλοι δὲ παρασύρονται ἔξω εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν. Ὁ Βέρ ὑπολογίζει, ὅτι μόνη ἡ πόλις τοῦ Ταγανρόγου προσφέρει τῇ θαλάσσῃ πλείονας λίθους, ἢ ἔρμα. Μέρος τῆς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου κτισθείσης κωμοπόλεως ἠνώθη ἤδη μετὰ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως, συνιστάμενον ἐξ οἰκίσκων, εἶναι ὠκεοδημημένον τόσον ἐγγὺς τῶν διαρρώγόντων βράχων, ὥστε τὰ θεμέλια αὐτῶν πανταχόθεν καταρρέουσι, καὶ καταπίπτουσιν εἰς τμήματα, καὶ εἰς μέρη τινὰ μάλιστα δύναται τις ἀπὸ τῆς ὄχθης νὰ ἰδῇ τὸ ἔδαφος πολλῶν οἰκῶν.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς Βέρ προτίθεται νὰ παρουσιάσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ λήγοντος ἔτους ἐκθεσιν περὶ τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θέλει χρησιμεύει ὡς βάσις τῶν περαιτέρω διασκέψεων περὶ τῆς ὀριατικῆς διεξερευνήσεως τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ἀποστολὴ ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς εἰς Ἀνατολικὴν Σιβηρίαν.—Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τῆς φυσικῆς τμήματος τῆς Ἐπιτροπῆς, μάλιστα Σμίδτ, ἔγραψεν ἐκ Νικολαϊέβσκις ἀπὸ 12 Μαΐου. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ

παρελθόντος ἔτους γνωστὸν ἦτο, ὅτι ὁ Σμίδτ ἐσκόπευε νὰ ἀναχωρήσῃ τὸν χειμῶνα ἐκ Νικολαϊέβσκις πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ Βουρέν, καὶ ἐκεῖθεν νὰ καταπλεύσῃ αὐτὸν τὸν ποταμὸν μέχρι τοῦ Ἀμούρ. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη δυστυχῶς δὲν ἐπέτυχεν ἕνεκα τῆς δριμύτητος τοῦ χειμῶνος, καὶ τῶν βαθύων χιόνων. Οἱ δὲ ὁδοιπόροι, ἀπελθόντες ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐκ Νικολαϊέβσκις, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπανέλθωσι, φθάσαντες μόνον μέχρι τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Ἀργούνη καὶ Βουρέν.

Ἀλλ' ἡ ἀποτυχούσα αὕτη ἐκδρομὴ δὲν ἔμεινεν ἄνευ τινὸς ὠφελείας διὰ τὴν γεωγραφίαν· περὶ ἐργοὶ δὲ εἰσιν ἰδίως αἱ τοπογραφικαὶ παρὰ τὸν π. Ἀργούνην ἔρευναι.

Ὁ μάλιστα Σμίδτ προτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ Βουρέν πορείαν του, τὸ ἔαρ, μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων τοῦ Ἀμούρ.

Τὰ νῦν, ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς τῆς Σιβηρίας εὐρίσκονται καθ' ὁδὸν ἐπανερχόμενα εἰς Πετρούπολιν.

Ἐκδόσεις τῆς Ἑταιρίας.—Δύο φύλλα τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου τῆς Ἀνατολικῆς Σιβηρίας, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, εἰσὶ καθ' ὅλα ἔτοιμα. (Ὁ τοῦ νομοῦ τῆς Ἑνισέας, καὶ τῆς πέραν τῆς Βαϊκάλ [χώρας τοῦ Ζαμπαϊκάλ β.] μετὰ μέρος τινὸς τῆς Μογγολίας.)

Τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον φυλλάδιον τοῦ Γεωγραφικοῦ καὶ Στατιστικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Ῥωσικοῦ Κράτους ἐξέρχονται ὁσονοῦπω εἰς πώλησιν.

Συνεπεῖα παρατηρήσεων τῆς τελευταίας ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσιν τῆς « Μετεωρολογικῆς Συλλογῆς » τὸ συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἐνετείλατο τοῖς ἠνωμένοις τμήμασι τῆς τε φυσικῆς καὶ μαθηματικῆς γεωγραφίας νὰ ἐξετάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ ζήτημα περὶ τῶν εἰς τὴν ἐκδοσιν ταύτην ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῶν τμημάτων, προταθείσης ιδέας, καὶ τῆς μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ Κέντς ἀνταποκρίσεως, πρόκειται ἤδη συνάμειν τῷ γερμανικῷ πρωτατόπῳ νὰ ἐκδίδηται ἐν Δέρπτη καὶ ἡ Ῥωσικὴ μετάφρασις τῆς « Μετεωρολογικῆς Συλλογῆς ». Συγχρόνως δὲ ἀπεφασίσθη νὰ ληφθῶσι μέτρα πρὸς παραδοχὴν νέου συστήματος, ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐν τῇ Ῥωσίᾳ μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἑταιρίας.

Μέλλουσαι ἐπιστημονικαὶ ἀποστολαί.—Ὁ διευθύνων τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Γολόβνιν, διακοίνωσε τῇ Ἑταιρίᾳ ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ εὐχρεστήθη νὰ διατάξῃ, ἵνα χορηγηθῶσιν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Α. Ἐκπαιδεύσεως τῇ Γεωγραφικῇ

φικῇ Ἐταιρίᾳ 40,000. ρουβλίων ἀργυρῶν (45,000 περ. δραχμῶν) ἐπὶ ἀνοπορεύκτῳ ἀποστολῇ κατὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος ἐθνογραφικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς δυτικούς νομούς τῆς Ρωσίας. Σκοπὸς δὲ τῆς ἀποστολῆς ταύτης εἶναι νὰ διευκρινισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων κατ' ἔθνη, θρησκείαν, κοινωνικὰς κλάσεις, καὶ ἐπάγγελμα. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας συσκέπτεται ἤδη περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς καταρτισμὸν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἐπιτροπῆς.

Τὸ τμήμα τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας ἐξέθηκε σχέδιον πρὸς ἀποστολὴν Ἐπιτροπῆς, ἀντικείμενον ἐχούσης τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταλαντώσεως τοῦ ἐκ κρεμοῦς ἐπὶ διαφόρων σημείων τῶν Ρωσικῶν καταμετρήσεων τῶν μοιρῶν. Ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ τμήματος τούτου ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συνενώσῃ τὸ ἐξαγόμενον τῶν παρατηρήσεων τοῦ πρὸς τὰς περὶ καταμετρήσεως τῶν παραλλήλων ἐργασίας, ἀρξομένης κατὰ τὸ 1863 ἔτος τῇ διπλῇ συμπράξει τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ τοῦ Νικολάου ἀστεροσκοπείου. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας εὐρίσκεται ἤδη εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς προκειμένης ἰδέας.

Τμήμα τῆς Σιθηρίας.—Ἐκ τῶν τελευταίων παρὰ τοῦ Σιθηρικοῦ τμήματος ληφθεισῶν εἰδήσεων καταδεικνύεται, ὅτι ἡ κυριώτερα προσοχὴ αὐτοῦ ἐστράφη, τὸ γε νῦν ἔχον, ἐπὶ τοῦ χάσματος τῆς Τελεγγίνσκις, σχηματισθέντος ὑπὸ σφοδροῦ σεισμοῦ, συμβάντος τὴν 30 ἢ 31 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους. Ἡ τοπογραφικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ μέρους τούτου ἤχθη ἤδη εἰς πέρας, καὶ ἐγένετο τοῦ χάσματος ἀκριβὲς καταμέτρησις. Ὁ ἐκ τῶν συνεργαζομένων μελῶν τοῦ τμήματος Κέλμπεργ γράφει ἐκ Σελεγγίνσκις, ὅτι ὁ σεισμὸς διρκεῖ εἰσέτι ἐκεῖ καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἰρκουτίᾳ συμβαίνουσιν, ἐνίοτε, ἀσθενεῖς δονισμοὶ τοῦ ἐδάφους.

Προτάσει τῆς Γεωγραφικῆς Ἐταιρίας, ὁ Κ. Σμίρνωβ, ἕνεκα τῶν ἐν τῷ Σιθηρικῷ τμήματι ἐξειδικασμένων μόχθων του, προήχθη εἰς ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ α'. Στανισλάου 3ου βαθμοῦ.

Ὁ Κ. Πέτρος Γουνδόβην, διακοινώσας τῇ Ἐταιρίᾳ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, περιέργους ἐθνογραφικὰς εἰδήσεις, καὶ σημαντικὰς προσφορὰς σπανίων βιβλίων, γεωγραφικῶν πινάκων, καὶ χειρογράφων ποιήσας, ἐξελέχθη συνεργαζόμενον μέλος τῆς Ἐταιρίας.

Ὁ τὰ νῦν γραμματεὺς αὐτῆς, Θ. Γ. Τέρνερ, ἠναγκάσθη, ἕνεκα τῆς ὁσημέραι ὑπερβαλλούσης ἐν τῷ Ἰκσυργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρεσίας, νὰ ἀποθέσῃ τὸ παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ χρέος του.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη γραμματέως, βαρὼν Θ. Ρ. Ὄστεν-Σάκεν παρεκάλεσεν ἐπίσης τὸ συμβούλιον ἵνα τὸν ἀπκλάξῃ τοῦ χρέους του τούτου λόγῳ δημοσίου ὑπηρεσίας.

Συνεπεῖα δὲ τούτου ὁ ἀντιπρόεδρος προέτεινεν εἰς ἀντικειντάσιν τοῦ γραμματέως, τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου Β. Π. Βεζόμπραζωβ, τὸν καὶ κατὰ τὸ 1857 καὶ 1858 ἐκπληρώσαντα χρέη γραμματέως, συναινέσαντας ἤδη ν' ἀναλάβῃ καὶ αὐτὸς τὴν θέσιν ταύτην. Ἡ πρότασις τοῦ ἀντιπροέδρου ἐγένετο περὶδεκτὴ, καὶ ὁ Κ. Βεζόμπραζωβ ἐκλήθη γραμματεὺς τῆς Ἐταιρίας.

Τῇ προτάσει τοῦ ἀντιπροέδρου, ἡ σύνοδος ἐξέφρασε τῷ βαρὼν Θ. Ρ. Ὄστεν-Σάκεν τὰς εὐχαριστίας τῆς διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας μόχθους τοῦ ὡς γραμματέως.

Ἐξελέχθησαν δὲ τακτικὰ μέλη, διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον, οἱ Κύριοι Β. Π. Νανσούρωβ, Β. Α. Τσέε, Μ. Ο. Καϊκλόβιτς, Β. Ο. Βογουσλάβσκις, καὶ Μ. Α. Πλέν.

(Ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ)

Σ. ΜΕΝΔΩΝΙΑΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 15, 1863.

—ooo—

Ὁ Κύριος Elliot ἀνεχώρησεν.

Συστηθείσης τῆς νέας κυβερνήσεως ἐγένοντο πολλὰ μεταβολαὶ εἰς τὸν διοικητικὸν κλάδον.

Ἀνεφύησαν, φαίνεται, δυσκολίαι ἐν Κοπεγχάγῃ—δυσκολίαι ἐξομαλυνθεῖσαι εὐτυχῶς—μία δὲ τούτων εἶναι τὸ ἄλυτον τοῦ Schleswig ζήτημα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐζήτην νὰ ἐγγυηθῶσιν αἱ μεγάλαι δυνάμεις διὰ τὸ δοκῆτον τοῦτο ἐν περιπτώσει πολέμου πρὸς τὴν γερμανικὴν δίαίταν, εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ τὸ δοκῆτον.

Ἵπάρχει ἄνθρωπος ἐν Ἰταλίᾳ διατεινόμενος ὅτι κατὰγεται ἀπὸ Γεωργίου Καστριώτου τοῦ Σκενδέρβη καὶ ἔχων ἀξιώσεις εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀλβανίας. Ἐξέδωκε δ' ἐσχάτως προκήρυξιν, κατὰ πολὺ πρὸς τὸ γράμμα τοῦ Ἀγγλοῦ Κεκροπίδου ὁμοιάζουσαν.

Ἡ ἐθνοφυλακὴ ἐκπρόχθη ὑποχρεωτικὴ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον. Ὁ δὲ ἀρχηγὸς αὐτῆς, ἐπιθεωρήσας διάφορα τῶν ἐν Ἀθήναις ταγμάτων, ἀνέγγειλε τοῦτο εἰς τοὺς ἐθνοφύλακας.

Ἡ ἐν Παλιονίᾳ ἐπανάστασις δὲν ἐσθέσθη, ρκίνεται,